

СЕВЕРНО ЕХО

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

Излиза СЖБОТА
Печатница „ИЗГРЪВЪ“ — Плѣвенъ

Редакторъ:
ПЕТКО ПАВ. ПОПОВЪ

ЛЕФОНН: № 184 и 55.
Гшенъ абонаментъ 60 лева

винаги искайте
отъ вашата бананиѣ

ОЛИО
ДОНЕВИ

Конференция на земеделскитѣ
възпитаници
Засиленна организационна
дейность

Бележки

ДА ИЗПЪЛНИМЪ ДЪЛГА СИ ЕДНО КУЛТУРНО ТЪРЖЕСТВО ВЪ ПЛѢВЕНЪ

По една историческа повелѣ на сѣдѣта, нашитѣ исторически права сѣ осъществени. Македония, Тракия и Западнитѣ покрайнини сѣ свободни. Голѣма частъ отъ нашето племе, следователно, е обединено въ етническиѣ си граници.

Нѣма българинъ, който да не изпитва чувство на радостъ за тѣхъ изпълненото разрешение на националния ни проблемъ, за който българскиятъ народъ е далъ обилна скъпа кръвъ и сѣ десетки години страдания и борби.

Нашитѣ братя отъвъдъ Родопъ, Рила, около Бѣло-море и Нишавъ сѣ вече свободни. Тѣхната радостъ е неудържима и изпълнена съ умиление, защото ще могатъ да говорятъ и се учатъ на родния си езикъ и ще могатъ да се чувствуватъ свободни българи.

Учителитѣ и ученицитѣ отъ Плѣвенската гимназия, които преди нѣколко дена ходиха въ Македония, разказватъ похителни картини на въодушевление и необуздана радостъ въсредъ българитѣ тамъ. Приказано е било посрѣщането имъ: тѣ сѣ ги обсипвали съ цвѣта, и сѣ съзвѣли отъ радостъ, сѣ ги прегръщали.

Наистина, цѣлата страна е залъгана отъ неописуема радостъ. Сърдцата сѣ сливатъ въ една красива симфония, чувствувайки, че е станало чудо, което по размѣра си е голѣмо. Но едновременно, това изживява и грижи у всѣхъ българинъ зѣ утвърждаването обезпечаването на тѣхъ изцѣлливо

Тракия, чийто сили и способности биха могли да бѣда най-добре използвани въ грѣка на човитѣ земи, защото тѣмъ работятъ въ близкѣ пѣрѣдъ. Това не изключва да взематъ хора отъ всички краѣ на страната ни. По важното, да се изтратятъ за тѣмъ хъ волеви, нравствено устѣйствени по духу и носители на тура и човѣщина, които да бѣжъ истински строители на обѣ българския духъ и които сѣ тѣхъ сѣрдце да приобщатъ всички брата въ създаване на единъ българска душа и утвърждае духъ на свобода и независимостъ.

Учителитѣ, свещеницитѣ, инструкторитѣ, лѣкаритѣ, агроитѣ и всички други чинувници тѣмъ да станатъ културтрежъ — творци на една по-висока култура и за непобѣдимъ български духъ. Тѣмъ — въ новитѣ ни — трѣбва да закипи работа блѣсковити резултати. По тѣхъ чинъ сѣ създаватъ условия за организирана общественостъ за мощна българска държава.

Всички трѣбватъ да посемъ тежестта и страдания на войната. Користта и спелата трѣбва най-жестоко да цѣтѣ преследвани. Само така онитѣ и правителственици рѣки ще иматъ сила, само тогѣ ще може да се запази моралъ, порядѣкъ и социалния миръ държавата.

Да изпълнимъ, прочее, да, сѣ е велика повелѣ на времѣ!

Д-ръ Хр. ПОВЪ

Амбулантната търговия съ домашното масло

Единъ отъ продуктитѣ, който е въ недоимѣкъ на пазарѣ и сѣ който се спекулира по различни начини, е и млѣчното масло за чай, за готвене и т. н. Въ голѣмитѣ консумативни центрове, и най-вече въ София, е установенъ специаленъ режимъ за снабдяване съ масло, а постоянната му липса на пазарѣ сериозно смущава и гражданитѣ и комисарството по снабдяването. Причината за тази криза на масло не се крие толкова въ намаляване производството въ стопанствата и производителнитѣ кооперации, колкото въ неправилното организиране на производството и неправилното разпредѣление на продукта.

Психологичнитѣ отражения на военното време създаватъ едно ненормално търсене на масло отъ тия, които могатъ и които иматъ, а нефикаснитѣ контролѣ сѣ явява като подбудителъ на оня престѣпенъ нагонъ къмъ спекула отъ тия, които по професия и по рождение сѣ спекуланти. Птищата на тази спекула сѣ твърде много, но и начинитѣ за пресичането имъ сѣ твърде стари, за да могатъ да просекатъ тия птици. За това производството и търговията съ домашно масло и до днесъ сѣ считатъ като най-безогворни и безконтролни.

До като контролата на ветеринарнитѣ власти върху хигиената и добивната техника на маслото въ млѣкарскитѣ кооперации е напълно ефикасна, то начинитѣ и хигиената на добива въ самитѣ стопанства не подпадатъ подъ никакъвъ контролъ. За това и чл. 38 отъ закона за надзоръ върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ забранява амбулантната търговия на селското масло, което може да се продава само направо на консуматора. Явно е, че постановлението на закона въ тѣхъ случай има за целъ да постави подъ опеката на ветеринарната служба здравеопазването на консуматоритѣ и да пресѣче пътя на опасната амбулантна търговия съ домашното масло, която отваря възможността за различни фалсификации и подбива цената на здравото центрофужно масло.

Но за голѣма изненада на всички, това постановление на закона бѣ отменено съ телеграма презъ м. февруарий 1938 год., която гласи: „Спира сѣ приложението на последната забелѣжка на чл. 7 буква В отъ Правил-

Нормировката на месо

Засѣданieto на съветъ при околийскитѣ комисарѣ по снабдяването. Решение му.

По поводъ постѣпилата молба отъ месарския еснафъ за нормиране продажната цена на месото, плѣвенскитѣ околийски комисарѣ г. Вѣрбенковъ свика на 2 юний т. г. на засѣдание съветъ при комисарството да се разнеме сѣ въпроса. Поканени бѣха и други компетентни частитѣ и длѣжни стѣ лица.

Слѣдъ като изслуша доводитѣ на представителитѣ на месарския еснафъ за нуждата отъ увеличѣние на цената на месото и слѣдъ станалитѣ разисквания съвета реши:

Цената на месото да се нормира както слѣдва:

Говеждото месо 28 лв. кгр.
Телешкото „ 32 лв. кгр.
Агнешкото „ 34 лв. кгр.

За да има по постоянна цена на месото, изказа се пожелание да се регламентира отъ държавата за цѣлата страна или по райони произведението, 280 кгр. краве маслена да се контролира пазарѣта едѣръ добитѣкъ за клане, за да не става изкуствено поскѣпяване и при продажбата на месото въ месарницитѣ да се нареди посѣтѣната контрола както на телѣто, така и на цената.

Съставени 16 акта за нарушение, отъ които 12 при контролѣ на млѣчното и 4 при ревизия на лавѣнията.

Внесени въ града: 15 580 броя киви птици; 9360 кгр. прѣсия риба; 3270 кгр. солена риба; 490 кгр. сирене; 870 кгр. месни произведения; 280 кгр. краве маслена и 190 кгр. биволско масло.

Земѣ на Плѣвенската община

Ще се употрѣби за водопроводъ, канализация и корекция на рѣката

Съ постановление на Министерскитѣ съветъ подъ № 1307 отъ 9 априлъ т. г. сѣ отпуща на предприятieto по водоснабдяването 10 000 000 лева. Цѣлата сума ще се употрѣби изключително за водопроводъ, канализация на града и корекция на рѣката.

Предприятieto очаква поръчка, което се подава и на контронитѣ и платени трѣби отъ Герла, и на правилно разпредѣлението, за да свърже всичкитѣ М. Кръстѣвѣулицѣ съ водопроводната мрежа.

Загадачиятъ Саша

Отъ Валентинъ Катаевъ

Като си повдигна понѣкога главата отъ книгата, другаритѣ му казваха:

— Саша, защо си играешъ така, глупчо? Чети, четѣ! Така изпитъ не можешъ издърѣжа. Ще пропаднешъ.

А Саша Бузикинъ презрѣтелно мръщи малообещающия, луничевъ носъ и цинично пита:

— Азъ? Азъ ли?

— Да, ти. Именно ти.

— Ще ти падне-на?

— Да, ще пропаднешъ.

— А защо собственѣ?

— Защото не учишъ. Безъ знания не пущатъ въ университетъ.

Саша Бузикинъ се изпѣна на

крвата и загадѣчно заговори:

— Ще видимъ кой ще пропадне и кой не.

— Защо си толкова уаѣренъ?

— А защо да се съмнявамъ? Мене ми е ясно като портокалъ.

— Ей, че си простѣ! Ти абсолютно нищо не знаешъ.

Но загадѣчниятъ Саша направъла отрѣзва:

— Тамъ, на изпита ще се разбератъ, кой знае и кой не знае. Когѣ ще взематъ и кого не ще взематъ. Иматѣ вѣра!

— Но ти ще млѣчишъ като пѣнъ.

— Нищо подобно. Сѣ ще мога да кажа нѣщо. . . нѣкоя думица. А, да ви кажа ли, из-

Наша дума

За нормировкитѣ

Всѣка нормировка на съестни продукти има за задача да пресѣче пътя на спекулата съ тѣхъ и да ги направи общедостѣпни по цена, безъ да ги изгонва отъ пазарѣта. Значи, трѣбва да се дѣлѣ не круто, а по линията на най-малката съпротива. Ако сѣ нормировката сѣ изпѣдѣши прокумъ, то е все едно че нищо не си направилъ или че си докаралъ по голѣмо зло на гражданитѣ си.

Но има още едно условие: разумната нормировка трѣбва да се контролира еднакво и отъ заинтересувалитѣ граждани и отъ натоваренитѣ съ това служби.

Ако прѣвѣтѣ гледатъ само да се докопатъ до продукта чрезъ всички неморални концесии съ продавача и ако общественитѣ органи мичаватъ сѣ затворени очѣ прѣдъ произволъ, нормировката ще остане само една идея.

Така е, напримеръ, съ месото. Продавачѣ сѣ нормално до 32 лв. килограма. Поради поскѣпяване на добитѣкъ сѣ нормира 36 лева, слѣдъ което комисариата пакъ въ върна на 32 лв. Но и мѣла нѣмѣждѣ изъ врада месо да се продава на този цена? Не. И никой не знае какъ сѣ продава. Защото всѣхъ отъ струпатѣ сѣ въ мѣ сарницата граждани бѣрза да сѣ вземе месо. Месарѣтѣ рѣже, тегли и вика:

— 42 лева! 56 лева! 38 лева! 60 лева! . . .

Но колко тежи и върху какѣва цена, никой нито знае, нито иска да знае.

По тѣхъ начинъ, до като дойде редъ на тѣхъ, който иска да сѣ вземе месо за 16 или 18 лева, месото сѣ е свършило.

За това, необходима е не само разумна нормировка, но и най-важно, — строга контрола. . .

1. Месото и нормировкитѣ

Отъ известно време стана система да отиваме сутринъ въ месопродавницата и да не заварѣваме месо.

— Свърши се! — ни казватъ.

Разбира се, свършило сѣ е още въ 6 часа сутринѣта, защото е закрито само едно шиѣ, колѣто да не бѣде набѣленъ месарѣ, че стѣнува.

Месарѣтѣ казватъ: „Нѣмаме смѣтка да продаваме месото по нормата на комисарството, затѣва не колѣ мѣ повече“.

Комисарството казва: „Иматѣ смѣтка месаритѣ, но искатѣ голѣми печалѣби“.

И ние сме предъ следния печалѣнъ фактъ: има нормировка на месото — но месо нѣма!

Ако месопродавцитѣ сѣ прави, нека имъ сѣ даде едно повишѣние на ценитѣ, за да ни продоволствуватъ съ месо, безъ да губятъ.

Ако пъкъ комисарството е право, нека прати месаритѣ тамъ, гдетѣ е мѣсто на спекуланти!

Но не бива повече да сѣ търпи тази аномалия, защото останалитѣ безъ месо граждани си обясняватъ по много печалѣнъ начинъ липсата на месо въ Плѣвенъ. Стигна сѣ дори до тамъ, че наивнитѣ трѣватъ душѣтѣ на хората и асенародната радостъ отъ обединѣнето на племето ни, като шушукатъ, че сѣмѣ станали голѣма държавѣ, та затѣва нѣмало достѣтѣчно месо.

А истината е съвсѣмъ другѣ: че нѣмаме хора, които да поставятъ и месото въ рамкитѣ на дейността на храноизноса, а оставатъ свободна спекулата съ него.

2. Пощенски мармелади

Свидетѣлъ бѣхъ, какъ сѣ хвърляха колѣти-кошници съ черешѣ — въ една кола. Превезлата сѣ чупѣха. Изъ кошницитѣ течеше сокъ отъ смѣканитѣ плодове.

И си рекохъ:

„Кой сѣга трѣбва да бѣде мѣренъ? Женитѣ ли, че пращатъ такива нетрайни плодове на мъже и брата по границитѣ, или шофьоритѣ и прислугата на рейсовитѣ коли, че сѣ така грубитъ?“

Тогѣва единъ старѣцъ сѣ обиди:

— Ама че пощадникъ, а! Хичъ та коѣта нѣщо въ колѣтѣ приема ли сѣ?

Имахѣ такава предупредѣние да не сѣ пращатъ колѣти съ подлѣжащи на развала продукти. И пощенскитѣ чиновникѣ би трѣбвало да бѣятъ и да не приематъ такива колѣти, че е жалко, както за женитѣ, които изпращатъ колѣтитѣ, така и за мъжѣтѣ, които ще получатъ въ смѣканата кошница нѣкакѣвъ мармѣладъ съ костилки.

3. Нахлѣмитѣ и модата.

Въ банята, за да се не хлѣгаме по гладкитѣ плочи, носимъ дървени нахлѣми.

И не знаѣ дали останѣхъ много просто, но когато видѣ по улицата жени съ тѣзи модни обувки, подъ които сѣ вижда два прѣста дебѣла шуплива тапа все си мисля за нахлѣмитѣ въ банята! Разправяйтѣ ми, че било модно, леко, практично, че чифтъ такиѣва обувки отъ тапа стрували 6—700 лева, че било елѣгантно скѣжитѣ чѣрапи по 200 лева да се подаватъ именно надъ тази дебѣла подметка отъ тапа. . . Разправяйтѣ ми!

Азъ все си мисля за нахлѣмитѣ въ банята.

Ил. Б.

става въ клѣна или агентурата на Б. Н. банка въ съответния околийски центъръ или, ако въ този центъръ тази банка нѣма клѣнъ или агентура, въ клѣна на БЗК банка. Ако и тази последна банка нѣма клѣнъ въ околийски центъръ, населѣнието трѣбва да внесе банкѣнитѣ въ най-близкия клѣнъ или агентура на Б. Н. банка или БЗК банка.

Частнитѣ лица, фирми и учреждения отъ досѣгашнитѣ прѣдѣли на страната, трѣбва сѣщо да деклариратъ и внесатъ на влогъ динари и драхми банкѣнитѣ отъ посоченитѣ клѣсове, които тѣ сѣ придобили отъ сѣдѣли, допуститѣ отъ закона за търгуване съ лѣнѣши платежни срѣдства или отъ сѣдѣли, разрешени и одобрени отъ БН банка. При деклариранието тѣ трѣбва да поясняватъ писмено и подробно, какъ сѣ придобили тѣзи банкѣнити, като сѣ съобразяватъ съ чл. 31 отъ Общата наредба по вноса и износа.

Банкѣнити — динари и драхми отъ клѣсове 50, 20 и 10 и монетѣтѣ драхми и динари нѣма за сѣга да сѣ деклариратъ и внесатъ на влогъ. Тѣзи банкѣнити и монетѣтѣ драхми и динари сѣ служатъ временно за платежно срѣдство въ не-воисвободѣнитѣ области едновременно съ българския лѣвъ.

Слѣдъ опредѣления срокъ за декларирѣне БН банка нѣма да купуѣва и приема на влогъ внесѣнитѣ отъ чужбѣна банкѣнити динари и драхми отъ посоченитѣ клѣсове (5 000, 1 000, 500 и 100) въ освободѣнитѣ области и досѣгашнитѣ прѣдѣли на страната ни.

Всички частни лица, фирми и учреждения въ освободѣнитѣ области, които иматъ задѣлѣния къмъ бившата Югославска или къмъ Гръцката на родна банка, трѣбва да изплатѣтѣ задѣлѣния при ония клѣнове или агентури на БН банка, сѣдалището на които клѣнове или агентури е въ градъ, клѣето е било сѣдалището на една отъ тѣхъ банки, при които е задѣлѣнието.

Наредба за деклариране на динаритѣ и драхмитѣ

Кои банкѣнити ще сѣ деклариратъ

Съгласно постановление 42 на Министерскитѣ съветъ, всички частни лица, фирми и учреждения отъ освободѣнитѣ области, трѣбва да деклариратъ и внесатъ на влогъ отъ 6 до 19 юний т. г., въ Б. Н. банка или БЗК банка прѣживанитѣ отъ тѣхъ динари и драхми банкѣнити клѣсове отъ 5 000, 1 000, 500 и 100.

Слѣдъ изтичанѣ на опредѣления срокъ недеklarирани банкѣнити отъ посоченитѣ клѣсове сѣ невалидни въ освободѣнитѣ области и въ досѣгашнитѣ прѣдѣли на страната ни.

Деклариранието и внесѣнето на банкѣнитѣ динари и драхми трѣбва да

Очитѣ на Саша Бузикинъ

сѣдѣнахъ невѣроятѣно тържествено.

— Членъ сѣмъ на В. Л. К. С. М. отъ 1922 год. — отговаря той, като хвърля наоколо си унищѣтителни погледи, — имамъ пролетарски произходъ. Баща ми е путѣловски работникъ, а майка ми е сѣлянѣка отъ Разянска губерния.

Професорѣтѣ сѣ усмихна широко и приветливо.

— Това е отличѣно! Значи, стопроцентѣвъ пролетарий! Искѣмѣ повече да имамѣ такиѣва въ университетѣ.

Саша Бузикинъ погледна съ достоинство и попита:

— Мога ли да отида?

— Т. е., какъ да отидѣте? — заинтересувано запита професорѣтъ, като си потрѣвашѣ рѣ-

Очитѣ на Саша Бузикинъ сѣдѣнахъ невѣроятѣно тържествено.

— Членъ сѣмъ на В. Л. К. С. М. отъ 1922 год. — отговаря той, като хвърля наоколо си унищѣтителни погледи, — имамъ пролетарски произходъ. Баща ми е путѣловски работникъ, а майка ми е сѣлянѣка отъ Разянска губерния.

Професорѣтѣ сѣ усмихна широко и приветливо.

— Това е отличѣно! Значи, стопроцентѣвъ пролетарий! Искѣмѣ повече да имамѣ такиѣва въ университетѣ.

Саша Бузикинъ погледна съ достоинство и попита:

— Мога ли да отида?

— Т. е., какъ да отидѣте? — заинтересувано запита професорѣтъ, като си потрѣвашѣ рѣ-

тѣ. — Напротивъ, сѣга ще дѣржитѣ изпитѣ.

Загадѣчниятъ Саша поблѣднѣ.

— Та азъ. . . Въ сѣщностѣ. . . Отъ 1922 год. . . Пролетарий. Азъ не сѣмъ нѣкакѣво си непѣмѣнско сѣмѣ. . . Азъ имамъ. . .

— Това е много похвалѣно, но, все пакъ, имате ли възможность да ми кажѣте, колѣко е А плюсъ Б въ квадратъ? Хмъ. . . Значи, тоѣва не знаете. А на що е равѣна сумата отъ квадратитѣ на двѣта кѣтѣта? И тоѣва не знаете. А може би знаете нѣщо за равенството на тригълѣникѣтѣ? Нищо не знаете? Може да сѣ отидѣте, Бузикинъ. . .

И излѣзе Бузикинъ цѣлъ пламѣналь въ огнѣнъ, отидѣ въ пансионѣ, легна на корѣма си и горѣчно заплака.

А на другѣя денъ бѣсно зурѣбѣше геометрѣята.

